

FUŠ – Film u školi predstavlja film

TONI, SLAVKA I ČAROBNO SVJETLO

prosinac 2023.

PODACI O FILMU

Izvorni naziv: Tonda, Slávka a kouzelné světlo

Zemlja i godina proizvodnje: Češka, Slovačka, Mađarska, 2023.

Trajanje filma: 82'

Žanr: animirani

Režija: Filip Pošivač

Scenarij: Jana Šramková

Animacija: Tomáš Červený, Marek Jasaň, Vojtěch Kiss, Károly „Kása“ Papp, Barbora Valecká

Fotografija: Denisa Buranová

Montaža: Marek Královský

Glazba: Ádám Balázs

Zvuk: Peter Benjamin Lukacs

Producenti: Pavla Janoušková Kubečková, Jakub Viktorín

Produkcijska kuća: NUTprodukcia

Koproducent: Gábor Osváth

Koproducijske kuće: Filmfabriq, Česká televize, Kouzelná animace, RTVS - Rozhlas a televízia Slovenska

Distribucija: Radar distribucija

Najava filma: <https://www.youtube.com/watch?v=ntBv2YXNSOg>

Prikladno za uzrast: 7+

Ključni pojmovi: odnosi među vršnjacima, različitost, prijateljstvo, obitelj, odnosi s roditeljima, animirani film, stop animacija, pustolovina, božićno vrijeme

Korelacija s nastavnim predmetima: Hrvatski jezik, Likovna kultura, Glazbena kultura, Priroda i društvo

FESTIVALI I NAGRADA

- Nagrada za najbolji animirani cjelovečernji film na Međunarodnom filmskom festivalu „Schlingel“
- Posebna nagrada „Clear Channel“ na Filmskom festivalu Giffoni
- Nagrada žirija „Contrechamp“ na Međunarodnom festivalu animiranog filma u Annecyju
- Festival animiranog filma „Animatex“, Egipat
- Međunarodni festival filmova za djecu i mlade „LUCAS“
- Međunarodni festival animiranog filma „Animest“, Rumunjska
- Međunarodni filmski festival „Fantuche“, Švicarska

REDATELJ FILIP POŠIVAČ

Filip Pošivač renomirani je redatelj, ilustrator i dizajner. Diplomirao je animaciju na Akademiji umjetnosti, arhitekture i dizajna u Pragu. 2015. godine završio je kratki film *Deep in Moss*, prikazan na brojnim festivalima (Međunarodnom festivalu animiranog filma u Ottawi, Međunarodnom festivalu dječjeg filma u

Chicagu, Festivalu dokumentarnog filma u Leipzigu itd.). Nastavak filma bila je web serija *Live from the Moss* iz 2016. Svoj kratki film *Overboard!* završio je 2019., a premijerno je prikazan na festivalu Cinekid.

IZ RAZGOVORA S REDATELJEM

Kada i kako ste došli na ideju da snimate lutkarske filmove?

Animacija me nije baš zanimala dok nisam otišao na fakultet. Prvenstveno sam želio studirati na praškoj Akademiji za umjetnost, arhitekturu i dizajnu (UMPRUM), no znao sam da neću biti primljen na odjel ilustracije, gdje sam se želio prijaviti. Umjesto toga, upisao sam Studij filmske i televizijske grafike. Na mojoj prvoj godini, Milan Svatoš i ja odlazili smo gledati Jiříja Bartu na snimanju *Priča s tavama* u Barrandovu. To je bio moj prvi kontakt sa snimanjem lutkarskog filma i također nevjerljivo snažno iskustvo.

Možete li to detaljnije pojasniti?

Gospodin Svatoš nas je proveo kroz studije praškog *Kratkog filma*. Posvuda oko njih bili su prekrasni setovi s puno svjetla i sve je bilo užurbano jer se radilo o velikom producijskom projektu. Vidjeli smo kako se u radionicama izrađuju prekrasne stvari i to mi se činilo kao okruženje u kojem bih se mogao baviti svime što sam ikada volio i u čemu uživam. Tada sam shvatio da bih volio

raditi kao grafički umjetnik na takvom filmu, ne kao animator, za to nisam imao strpljenja ni unutarnje discipline, ali oduvijek sam želio raditi na filmu kao umjetnički dizajner.

Je li vas netko motivirao i na fakultetu?

Da. Voditelj našeg studija Jan Balej, koji je također snimao i još uvek snima lutkarske filmove, od samog početka me podržao u tomu. Kada sam mu rekao da bih želio napraviti vježbu fokusiranu na animaciju lutaka, odveo me u svoj studio, donio mi kostur lutke i pozvao svoga poznanika-skladatelja da mi sklada glazbu. Tada sam osjetio da sam pronašao područje koje bi mi stvarno odgovaralo.

Jeste li oduvijek voljeli lutkarske filmove?

Nikada ih zapravo nisam puno gledao kao dijete. Jednom, negdje oko Božića, na TV-u su prikazivali *San Ivanjske noći* Jiříja Trnke i to je bilo nesvakidašnje iskustvo koje mi je ostalo u sjećanju. Uvijek su mi Trnkine lutke bile čarobne. No nisam se previše zanimalo za lutkarski film, a kad sam otišao studirati na UMPRUM, od svih filmaša poznavao sam samo Jiříja Trnku. Tek kasnije tijekom studija, nakon što sam uronio u to mjesto puno animatora i upoznao ljudе koje također zanima ista stvar, za mene je sve počelo. Osobno volim sve

tehnike animacije. Volim gledati 3D animacije, ali moram reći da su mi lutkarski filmovi posebni jer se osjeti ručni rad iza njih.

Je li to razlog zašto snimate lutkarske filmove, a ne, recimo, ručno crtane filmove koji bi vam mogli biti draži s obzirom da ste ilustrator? Što vam je najdraže kod lutkarske animacije?

Kod lutaka me fascinira to što su iako statični predmeti, a ovo vrijedi kako za marionete tako i za potpuno nefiguralne objekte, imaju dramatičnu energiju i svojevrsni naboј, koji se manifestira kada ih počnete pokretati. Čini mi se kao magija, kao nešto između neba i zemlje. Ne mogu točno opisati, ali osjećam da lutke imaju veliku moć. To je stvar koju je napravio čovjek, a ipak joj možete udahnuti život. I zbog toga su tako zadivljujuće.

Biste li ponekad željeli isprobati neku drugu tehniku animacije?

Volio bih to. Kao ilustrator dosta radim s akvarelom, ali u animaciji sam dugo bio usredotočen samo na lutke. Unio sam malo 2D akvarel animacije u *Tonija, Slavku i čarobno svjetlo*. U jednom trenutku, jedan od glavnih likova, Slavka, oživljava svoju maštu dok baterijom osvjetljava zid. Kad smo obilazili inozemna koproducentska tržišta tijekom razvojne faze filma, neki su producenti smatrali da su lutke previše „istočnoeuropske“, previše „stara škola“, previše stilizirane i nerazumljive zapadnom svijetu, ali ono što im se često dopadalo bila je 2D animacija. I svi su mi rekli da bi ih zanimalo film animiran ovom tehnikom. Ali tada to nisam shvaćao ozbiljno.

Što se zatim dogodilo?

Nešto kasnije, zajedno s Kateřinom Karhánkovom i Alexandrom Májovom, počeli smo raditi na seriji *Hungry Bear Tales*. Tada sam ponovno došao u kontakt s 2D animacijom. U našem slučaju izrezi se crtaju ručno, skeniraju i zatim animiraju na računalu. A budući da na njemu radimo već nekoliko godina, u nekim me aspektima nadahnuo i već imam ideju za film koji bi se mogao animirati na ovaj način.

Snimate filmove namijenjene djeci...

To mi je definitivno namjera. Svom poslu pristupam na način da pokušavam stvoriti stvari koje bi se meni svidjele kao djetetu ili koje me podsjećaju na ono što me privlačilo kad sam bio dijete. Mislim da ljudi koji stvaraju audiovizualne medije za djecu često podcjenjuju svoju publiku – barem ovdje u Češkoj. Smatraju da animacija za djecu mora biti u pastelnim bojama, da se svi likovi moraju veselo skakutati okolo naokolo i, što je najvažnije, da ne smije biti previše dijalog, dvosmislenosti i simbola jer ih djeca ne bi razumjela. Ali djeca su

ista kao i mi. Štoviše, za razliku od naše, njihova percepcija je nepristrana jer ne poznaju obrasce ponašanja odraslih, nemaju konkretna očekivanja i reagiraju spontano.

Sami ste došli na ideju za film *Toni, Slavka i čarobno svjetlo*. Možete li nam reći nešto o tomu?

Motiv koji sam prvo smislio bio je lik sjajnog dječaka po imenu Toni. Sjetio sam ga se na UMRUM-u dok sam vježbao animaciju. Nadahnuo me moj crvenokosi brat, koji je, kao takav, imao problema u vrtiću i prvom razredu osnovne škole. Druga djeca su mu se smijala zbog toga, a ja nisam shvaćao zašto. Animacija je sjajna stvar jer vam omogućuje da prelazite granice stvarnosti. Lik Tonija izvorno je imao samo kosu koja svijetli, ali nastavio sam širiti njegov sjaj sve dok nisam obasjao čitavo njegovo tijelo. Za mene je to prekrasan simbol različitosti koji se može povezati s bilo čime. Ta razlika može biti mentalna ili fizička, nije

bitno. Svatko može vidjeti ono što želi u tom sjaju.

Znači li to da uopće niste razmišljali o adaptaciji nekog drugog djela?

Želio sam da film bude u potpunosti originalan. Budući da sam želio napraviti lutkarski film i budući da je svijet lutaka tako čaroban, jednu stvar sam sigurno znao a to je da nisam želio napraviti adaptaciju knjige. Veći mi je izazov bio sastaviti vlastitu priču i oživjeti je. S obzirom na moje godine, ne bih se ni usudio raditi adaptaciju. Osjećam da je za to potrebno više životnog iskustva. Na primjer, volim *Sto godina samoče*, ali mislim da bih morao biti stariji i mudriji da bih je uopće pokušao prilagoditi.

Jeste li ga odmah namjeravali snimiti kao dugometražni film?

Jesam. S producenticom Pavlom Janouškovom Kubečkovićem, s kojom sam radio polusatni film *Deep in Moss* i nastavio suradnju, dogovorio sam da će naš sljedeći film biti dugometražni. Jer imat ćemo četrdeset kada ga dovršimo... pa neka bude vrijedno toga.

Sami ste napisali scenarij?

Napisao sam ga s Janom Šrámkom. Čaroban je i proces stvaranja originalnog scenarija jer vam se likovi koje osmislite s vašim koscenaristom ubrzo uvuku pod kožu i odjednom imate osjećaj da ih poznajete, da su vam gotovo poput rođaka. Najprije smo osmisili nekoliko likova, a onda smo pričali o njima kao da su nam poznanici. Odjednom su likovi oživjeli i to nam je omogućilo da stvorimo svijet našeg filma s vlastitim pravilima.

Jesu li svi likovi u filmu izmišljeni?

Jesu, sve smo likove izmislili, ali i donekle temeljili na našim životnim iskustvima. Film ima više slojeva – postoje zategnuti odnosi između stanara kuće i odnosi između djece i njihovih roditelja. Tonijevi roditelji su izrazito zaštitnički nastrojeni prema svom sinu kojemu je već jedanaest godina. S druge strane, Slavka se mora brinuti o vlastitoj majci. Tu je i stari kućepazitelj koji ne dopušta promjene...

Koliko je verzija scenarija bilo?

Napisali smo nekoliko verzija. Svaki smo numerirali iako su razlike između nekoliko zadnjih bile minimalne. Bilo ih je ukupno četrnaest, ali nije se puno promijenilo od osme verzije. Proces je bio prilično dug. Prvo smo s Janom napisali scenarij, onda smo počeli raditi s jednim scenaristom, pa s drugim... Tada smo počeli značajno prepravljati priču i rezati scene jer bi inače film bio predug. Morali smo odbaciti mnogo ideja.

Što je s lutkama? Koliko ste ih morali izraditi?

U filmu je dvanaest likova, a potom i dvanaest statista što je ukupno dvadeset pet likova uključujući i kućnog duha. No, broj lutaka je malo veći: Tonija i Slavku imamo u četiri primjerka tako da smo s njima mogli snimati na više setova istovremeno. Imali smo i dva primjerka jedne od majki. Statisti, koji predstavljaju susjede, jednostavnije su žičane lutke.

Snimanje se odvijalo ponekad i na sedam setova istovremeno. Jeste li uspjeli obići i pratiti sve njih?

Nisam imao nikakav problem s tim jer i sam uživam raditi s ljudima na snimanju. Naravno, uvijek postoji malo pritiska i stresa i morate se žuriti, ali to je tako u ovom poslu. Osim toga, imao sam odličnog pomoćnika redatelja, Michala Kubičeka, i sjajnog producenta. Kad god bi nastala neka kriza, uživao sam je rješavati. Na primjer, kada bi došlo do nekih nesuglasica u međuljudskim odnosima.

Kako ste se osjećali na snimanju?

Uživao sam raditi s kolegama, svi su bili sjajni i mogao sam se na njih osloniti. Na produkciji je radilo gotovo trideset ljudi. Vjerovao sam njihovom mišljenju i onome što su mi govorili. Snimanje je trajalo dugo i premda sam imao jasnu ideju o tomu kakav film želim, ponekad sam osjećao da gubim perspektivu. Stoga me zanimalo što mi imaju za reći.

REKLI SU O FILMU

Film obrađuje i širu društvenu temu, prikladnu za naše polarizirano vrijeme, slaveći jedinstvene identitete djece i naglašavajući njihovo samoprihvatanje. Ne samo da potiče djecu da se zauzmu za sebe i budu hrabri, već promiče i otvoreni dijalog s roditeljima, čime se izbjegava pretvoriti u nemaštoviti i didaktični moralni poučak za obje strane.

Martin Kudlač, Annecy 2023.

Film o Toniju i Slavki zapravo je obična priča koja se može dogoditi svakome od nas. To je prikaz bajkovite ljepote skrivene u svim dobrim djelima koja činimo za druge. Toni donosi veliku odluku u filmu n koju je i sam ponosan. Štoviše, vodi nas u svijet pun fantazije i magije. No, ne zaboravimo da svatko od nas u sebi nosi barem jednu malu lampicu koja se može upaliti kad god pokažemo empatiju, toleranciju ili pomognemo nekom drugom. Svatko od nas može postati junak neke velike priče.

Filip Pošivač, redatelj

OPIS RADNJE

Jedanaestogodišnji Toni ima jedinstvenu osobinu - svjetli od rođenja. Njegovi možda pretjerano brižni roditelji pokušavaju ga zadržati kod kuće kako bi ga zaštitili od vanjskog svijeta. To se mijenja kada se prije božićnih praznika u jedan od susjednih stanova doseli tajanstvena djevojka Slavka i preokrene mu život naglavačke. U njoj Toni pronađe svoju prvu pravu prijateljicu, kojoj može otkriti mjesto puno fantazije u svom bunkeru s jastucima. Slavka pak Toniju pokazuje svoju čudesnu svjetiljku koja svojim svjetлом stvara nevjerojatne slike i čarobne svjetove od običnih stvari koje samo oni mogu vidjeti. Time započinje njihova pustolovna potraga za porijekлом tajanstvenih pramenova tame koji crpe sunčevu svjetlost iz njihove kuće. *Toni, Slavka i čarobno svjetlo* je film o tome kako je biti drugačiji, priča o prijateljstvu i mašti, o svjetlu i tami.

ZANIMLJIVOSTI

GENIUS LOCI

U filmu Tonijev otac objašnjava djeci da je crna mrlja koju ponekad sreću u zgradama „genius loci“. U rimskoj mitologiji ovaj pojam označavao duha-zaštitnika nekog mjesta i često je

prikazivan kao lik s atributima kao što su rog izobilja ili zmija. U suvremenoj upotrebi, *genius loci* obično se odnosi na osebujnu atmosferu neke lokacije ili na „duh mesta“, ne nužno na duha čuvara.

ČEŠKI BOŽIĆNI OBIČAJI

Budući da se radnja film odvija neposredno i tijekom Božića, u jednome trenutku filma možemo vidjeti Tonijevu majku s ribom u ruci. Riječ je o riječnoj ribi – šaranu, a on je glavna poslastica na božićnom meniju kod Čeha, poslužen s krumpir salatom i limunom. Naravno, što je riba svježija to je bolji ručak, stoga danima prije Božića Česi ne

koriste kadu jer u njoj pliva šaran. U filmu vidimo kako se blizanci igraju nad lavorom u kojem je vjerojatno plivao šaran. Većina Čeha (ali i susjednih Poljaka i Slovaka) tih dana kupuju već pripremljenog šarana na tržnici ili u trgovini, ali tradicija udomljavanja novog „kućnog ljubimca“ danima pred Božić uporno se održava. Osim toga, nakon što šarana slistite, kost valja staviti ispod tanjura, što će vam osigurati financijsko blagostanje tijekom godine. Najpopularniji deserti su savijača od jabuka i suhi kolačići marmeladom - linceri (njih Tonijevi roditelji pripremaju za stolom).

NATPISI PO ZIDOVIMA

Obratite pažnju na natpise po zidovima u hodniku zgrade koje revno piše Ernestina (E+T, volim te i slično) i zahvaljujući kojima možemo zaključiti što zapravo ona želi, ali i zašto se ponaša bezobrazno prema Toniju.

ŠKOLOVANJE KOD KUĆE

Na početku filma vidimo da Toni ne izlazi iz kuće ni u školu jer ga otac školuje kod kuće. Za razliku od Hrvatske u kojoj se školovanje kod kuće smatra ilegalnim, u Češkoj je ono legalno, za osnovnu školu ograničeno uvjetima propisanim zakonom odnosno dopustivo iz „ozbiljnih razloga“. Oko 2500 djece se u Češkoj školuje na ovakav način.

da je radnja filma smještena u ovom prekrasnom gradu Češke Republike.

PRAG

Kada Slavka priča Toniju o tomu gdje je sve putovala i živjela, spominje gradove poput Pariza i New Yorka, koja su popraćena na ekranu i svojim prepoznatljivim znamenitostima (Eiffelov toranj, Kip slobode). Kroz svoje se znamenitosti na isti način redatelj prikazuje i Prag pa možemo zaključiti

ZADACI PRIJE GLEDANJA FILMA

- Jeste li već prije gledali animirane filmove? Koji su vam se najviše svidjeli?
- Tko bi po vama mogli biti glavni likovi ovog filma sudeći po njegovu nazivu? Što mislite, o kakvom je magičnom svjetlu ovdje riječ?
- Na plakatu filma vidimo dječaka i djevojčicu. Po čemu su i jedan i drugi neobični?
- Kako se osjećate u predbožićno vrijeme? Što vas tada posebno zabavlja?
- Kakvo je raspoloženje u vašoj obitelji?
- Smatrate li da su u to vrijeme sva djeca sretna? Obrazložite svoje mišljenje.

ZADACI NAKON GLEDANJA FILMA

- Što vam se svidjelo, a što nije u filmu? Što vam je najviše ostalo u sjećanju u vezi s filmom? Je li priča ispričana u filmu bila jasna i lako razumljiva?
- Kojom biste ocjenom od 1 do 5 ocijenili ovaj film? Obrazložite svoju ocjenu.
- Kako vam se svidjela animacija i atmosfera u filmu?
- Koji vam se lik najviše svidio i zašto?
- Što znači biti nekomu pravi prijatelj? Jesu li naši prijatelji osobe slične nama, osobe koje vole iste stvari kao i mi, provode svoje slobodno vrijeme kao i mi, itd.? Je li nam takva osoba slična izgledom, ponašanjem...?
- Jesu li i koliko su važne zajedničke vrijednosti među prijateljima? Na primjer, povjerenje, solidarnost, spremnost da si međusobno pomognemo ili posvetimo jedni drugima svoje vrijeme?
- Zašto mislite da je važno da prijatelji provode puno vremena zajedno? Kako možete nekoga najbolje upoznati? Kroz koje situacije?

Na početku filma upoznajemo se Tonijem i njegovom obitelji. Odmah zapažamo da nešto tu nije u redu jer Toni cijelo vrijeme ima kutiju na glavi, a doznajemo i da ne izlazi iz kuće čak ni u školu jer se školuje kod kuće.

- **Što je Toni poželio za Božić?**
- **Zašto je na uzici? Ima li to neko preneseno značenje?**
- **Pohađa li Toni školu?**
- **Ima li još braće i sestara?**

U jednom trenutku ugleda kroz prozor kamion za selidbe s novim stanarima: elegantnom gospođom odjevenom u bijelo i neobičnom djevojčicom s velikim naočalama i svjetiljkom koja čini čudesa. Toni se iskrada na hodnik i potajno promatra njihov dolazak. Nove stanare dočekuje ne baš srdačan i mio kućepazitelj koji im uručuje ključeve i upozorava ih na niz pravila ponašanja u zgradici. Zatim se iznenada pojavljuje i Tonijeva majka koja se vratila iz kupovine. Ona „prepoznaće“ Slavkinu slavnu majku s televizije. U ovoj sceni upoznajemo obitelj Buckić: napadnu i krupnu majku ljubičaste kose i njezinu djecu – Ernestinu i Kajetana. Čitavo vrijeme vidimo nekakve crne kuglice kako lete zrakom u i oko zgrade.

- **Kakav dojam je na vas ostavio kućepazitelj? Je li simpatičan ili vas pomalo plaši?**
- **Čime se bavila Slavkina majka Silvija?**
- **Kako se predstavljaju Ernestina i njezina majka? Je li vam obitelj Buckić simpatična?**
- **Što želi postati Ernestinina majka? (nova kućepaziteljica)**
- **Što Slavkina svjetiljka čini kada osvijetli neki predmeti li osobu?**

Ljubomorna i naporna Ernestina svojom vrpcem napravi spačku zbog koje Toni padne niz stube i gubi masku s glave. Slavka i gledatelji prvi put vide da Toni svjetli. I dok bi se neki tomu izrugivali, Slavki je to fantastično. Slavka gubi svoju ptičicu Fani, a Tonijev odnos s roditeljima se polako počinje mijenjati. Dok traži pticu po hodniku, Slavka ugleda kućepazitelja dok priča s nekim crnim čudovištem.

- **Kakav je odnos Tonija i njegovih roditelja, a kakav je odnos Slavke i njezine majke?**
- **Ponašaju li se Tonijevi roditelji previše zaštitnički? Zašto ga „ne puštaju s lanca“?**
- **Jeste li zamijetili da se crni pramenovi i kuglice pojavljuju u blizini likova uvijek kada su ljudi zli jedni prema drugima, kada se svađaju, kada lažu...?**

Toni se iskrada iz kuće i u dvorištu sa Slavkom traže njezinu pticu. Ovdje doznajemo da je njezina svjetiljka zapravo samo plod njezine mašte što ne vidi nitko, samo ona i sada Toni. Na hodniku izbija svađa susjeda koja uzrokuje gomilanje i rast crnih nakupina koje kućepazitelj poziva u svoj dom. Slavka posjećuje Tonija u njegovu domu. Tonijev otac govori o „duhu zgrade“ a majka je upozorava da je Toni bolestan i da mu je potreban mir. U Tonijevom bunkeru od deka dvoje se prijatelja prepustaju čarobnom svijetu mašte.

- **Kako vas se dojmio Tonijev svijet „ispod kreveta“? Imate li i vi ili ste imali slično mjesto za igru gdje ste mogli, poput Tonija, činiti što vas je volja?**
- **Što kaže Toni, zašto ne ide među ljude?**
- **Kamo je sve Slavka putovala s majkom?**

Drugoga jutra, dok kućepazitelj čisti snijeg ispred zgrade, dvoje prijatelja odlaze u potragu za Slavkinom pticom. Slavka ulazi u kućepaziteljev stan dok Toni čuva stražu. Kućepazitelj otkriva Slavku dok se Toni u međuvremenu gubi po stanu tražeći pticu. I njega kućepazitelj pronalazi te mu ispriča priču o crnom duhu i o tomu kako ga hrani žaruljama.

- **Kakav je kućepaziteljev stan?**
- **Što se u njemu najviše ističe?**
- **Kućepazitelj kaže Slavki da duha gotovo nitko u zgradi ne vidi jer „nitko i ne vide dalje od svog nosa“. Što to znači?**
- **Kada duh kaže da se „hrani svjetлом“, što bi to moglo značiti?**

U međuvremenu se Slavka na stepeništu sukobljava s ljubomornom Ernestinom i njihov razgovor načuje Toni. Toni više ne želi razgovarati sa Slavkom jer smatra da ga je uvrijedila. Oboje provode Badnjak u sumornom raspoloženju. Slavkina majka najavljuje ponovnu selidbu.

- Zašto je Slavka rekla Ernestini da je Toni čudak? Je li to doista mislila?
- Kakva je atmosfera u Slavkinom stanu?
- Zašto se Slavkina majka želi ponovno odseliti? Slavka kaže da je to zato što joj majka vidi crnog duha i ne može izdržati takvu tamu. Što bi ovo moglo značiti?
- Toni kaže da će duh preuzeti cijelu zgradu, da izlazi svaki put kada mu se majka razljuti, kada se svađaju susjedi ili kad mu se Ernestina izruguje i da raste kada su ljudi zli i oholi. Razmislite o ovome.

Iste se noći Slavka i Toni odlaze naći s kućepaziteljem međutim on umire. U zgradi kreće kampanja za izbor novog kućepazitelja. Gospođa Buckić poput pravog političara obećava puno ne bi li prikupila glasove stanara. I dok su odrasli zabavljeni „ozbiljnim“ stvarima, dvoje prijatelja odlaze u kućepaziteljev stan. U stan kasnije ulazi i nova kućepaziteljica s kćeri ne bi li prostorije uredila u kancelarije i počupala sve biljke. Svojom zlobnom radnjom dozivaju duha koji totalno preobražava gđu Buckić.

- Što sve gđa Buckić obećava stanarima?
- Što se s njom dešava nakon što je zarobi duh?
- Što priznaje Ernestina Toniju i Slavki?

Budući da kućepazitelja više nema i da je preostala još jedna žarulja kojom ga se može nahraniti, Toni se odlazi suočiti s duhom. Svojom svjetlošću uništava crnilo premda sam više ne svjetli. U zgradi je ponovno svjetlo i Slavkina majka odluči ostati.

- **Kako vam se sviđa kraj? Kako tumačite Tonijevu bitku s crnim duhom?**
- **Zašto Slavkina majka ipak odluči ostati?**
- **Kakav je sada postao kućni duh?**

FILMSKA IZRAŽAJNA SREDSTVA

ANIMIRANI FILM

Film *Toni, Slavka i čarobno svjetlo* je dugometražni animirani film, izrađen od lutaka, tehnikom stop animacije. Za razliku od igranog filma ili dokumentarnog filma, u animiranome filmu su likovi i pozadina uglavnom nacrtani ili proizvedeni od drugih materijala: lutaka, prirodnih predmeta, artefakata, plastelina, pjeska. Ovaj je film izrađen od lutaka. Prema stilskim oznakama u animiranome filmu postoji slična podjela kao i u igranim filmovima – prema dužini i žanrovima.

STOP ANIMACIJA

Stop animacija (engl. *stop-motion* ili *frame-by-frame*, kadar po kadar) je tehnika animacije koja se koristi kako bi određeni objekt izgledao kao da se sâm kreće. Između svakog snimljenog kadra, objekt se po malo pomiče, što stvara iluziju pokreta kada se serija kadrova prikaže kao jedna cjelina. U ovoj tehnici se najčešće koriste figurice od gline zbog lakoće mijenjanja njihovog položaja i oblika. Stop animacija je jedna od prvih tehnika animacije koja se koristila za izradu specijalnih efekata u filmovima. Omogućuje stvaranje privida kretanja stvari koje su inače nepokretne. Pomoću kamere koja može snimati kadar po kadar snima se

željena scena, a zatim se objekt koji treba animirati malo pomakne nakon čega se snima sljedeća slika i tako redom.

LUTKARSKI FILM

Lutkarski film je vrsta animiranog filma u kojem se postupkom animacije pokreću lutke i ta se vrsta može tumačiti kao stanovito granično područje između filma i lutkarskog kazališta. U posljednje se vrijeme vrlo često koristi tzv. računalna animacija koja je prvi puta primijenjena za stvaranje video-igrica, ali ju je razvoj tehnologije prenio i na film. Računalna animacija obuhvaća razne tehnike, ali bit je da se animacija digitalno kreira na računalu. Najčešće se pomoću raznih računalnih programa stvaraju modeli koji se zatim boje i animiraju u virtualnom okruženju. Računalna animacija, za razliku od stop animacije, ne traži da se svaki model postavi u svaku sekvencu pokreta, nego se oni postavljaju samo u ključne pozicije, a računalo izrađuje sve međupozicije.

- Što je animirani film? Kakve ste animirane filmove već gledali? Kako još nazivamo animirane filmove? (Crtani filmovi)
- Zašto crtani filmovi? Znate li kako se rade animirani filmovi?

IZVORI

<https://www.anifilm.cz/en/news/interview-filip-posivac.html>

Rezervacije termina i dodatne informacije: Antonio Piljan, koordinator FUŠ-a
099 493 8354 / fus@kinovalli.net

Filmska ponuda i dodatne informacije: Nataša Šimunov, voditeljica Kina Valli
052 222 703 / info@kinovalli.net

Edukativni materijali: Ljiljana Kragulj

Kako bi Kino Valli poboljšalo produkciju kvalitetnih filmskih naslova za djecu i mlade, voljeli bismo dobiti i povratnu informaciju učenika/ica, učitelja/ica i profesora/ica. Svoje osvrte i razmišljanja možete nam slati na fus@kinovalli.net.

Projekt FUŠ realiziran je uz potporu:

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

European Children's
Film Association
Association Européenne du Cinéma
pour l'Enfance et la Jeunesse

